

ZÁŘÍ, ŘÍJEN,
LISTOPAD 2023

Zpravodaj farnosti Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Číslo 19

Září, říjen, listopad 2023

POKOJ V NITRU ČLOVĚKA

„Zachová-li člověk řád, nedostane se do zmatků.“ otec Poimen

Končí doba prázdnin a dovolených, času odpočinku a výjimečných chvil. Vracíme se k nastavenému běžnému životu školního roku a pracovního rytmu. Také náš duchovní život má svůj rytmus a jistá pravidla. O potřebě pravidel v našem běžném životě vůbec se pokusím zamyslet a nabídnout trochu hlubší pohled.

Občas se stává, že trpíme vnitřní vyprahlostí a prázdnotou. Chtěli bychom se modlit, ale nedaří se nám to. Účastníme se bohoslužby, ale vnitřně zůstáváme mimo. Žádné slovo nás neoslovuje, ba ani svaté přijímání není jakoby schopno zapálit naše srdce a ze mše svaté jdeme stejně skleslí jako jsme na ni přišli.

Může nám pomoci jednoduchá rada pouštního otce Poimena z dob raného křesťanství : **zachovávat řád**. Je nutné vědět, že žádnou duchovní technikou si nemůžeme vynutit zakoušení Boha. Zachovávaní řádu je však v naší moci. Pokud dáme řád našemu vnějšmu životu, bude mít vliv i na naši duši.

Vnější řád může nabýt forem prospěšných rituálů, jimiž začínáme a zakončujeme den. Může se jím stát vhodné rozdělení času na práci a odpočinek, na vzájemné rozhovory, na chvíli ztišení a chvíli modlitby (jak moudré je rozdělení částí Denní modlitby církve – breviáře).

Mnohdy je také důležité uklidit svůj příbytek, prostředí v němž žijí a zbavit se zbytečností, neboť přemíra vnějšího nepořádku a zahlcenosti věcmi kolem působí nepříznivě i na duši. Nesoulad kolem dokola pak působí na rozpoložení nitra.

Zachovávaní vnějšího řádu vnese nejen řád do našeho života, ale ochrání nás i přede zmatky v nás samých. Tím mám na mysli rozpory duše, kdy je v ní vše zmatečně naházeno vše bez ladu a skladu a kdy je sama do sebe jakoby zachumlána. Takový zmatek a chaos může rozmotat jenom vnější řád a vnese do něj jasné uspořádání. Je předpokladem pro to, abychom byli sami schopni žít, namísto toho, abychom se jen nechali unášet vírem života. Pokojná mysl má vliv na vnímání Boží přítomnosti. Jak moudré je i v tomto pohledu staré pořekadlo: *„Člověče přičiň se a Pán Bůh ti pomůže.“*

P. Martin

ROZPIS BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH SPRÁVOVANÝCH Z TŘEBONĚ

(platné od 4. 9. 2023)

Farnost	Neděle	Všední dny
Třeboň	9.30	Út, St, Čt, Pá 18.30 So 9.00 (1.)
Stráž nad Nežárkou	8.00	
Majdalena	11.00*	
Chlum u Třeboně	11.00**	

*Mše svatá pouze jednou za 14 dní: * sudý týden ** lichý týden*

FARNÍ KALENDÁŘ, WEBOVÉ STRÁNKY RKF TŘEBONĚ

Pravidelné události

Středa - Adorace Nejsvětější svátosti vždy od 17.30

První pátek v měsíci - v 17.30 prvopáteční adorace s litaniami k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

První sobota v měsíci – v 9.00 Mariánská mše svatá

Druhý čtvrtek v měsíci - mše sv. za Mobilní hospic sv. Kleofáše

Před každou mší svatou modlitba růžence.

Další oznámení a informace

Příležitost ke svátosti smíření je před každou mší svatou v týdnu.

Svátosti křtu, manželství, pomazání nemocných, po domluvě s duchovním správcem.

Webové stránky farnosti Třeboň: <https://trebon.farnost.cz/>

DĚTSKÝ CHRÁMOVÝ SBOR

Dětský chrámový sbor zahájí svou činnost 18.zářím. Pravidelné schůzky budou každé pondělí od 15:00 do 17:00 hodin. Scházet se budeme ve farní jídelně v 1.patře. "Staří" i noví členové jsou vítáni.

Těší se na Vás Anna Zabranská a Erika Suchanová

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE (SDM)

Na přelomu července a srpna jsem se vydala se skupinou kamarádů na celosvětové setkání mládeže do Portugalska. Z letiště v Lisabonu jsme se autobusem dopravili do malé farnosti nedaleko Porta. Bydleli jsme ve velké tělocvičně, kde jsme měli na zemi vyhraněný obdélník, kam jsme se museli vejít se všemi svými věcmi. Celý týden jsme měli na objevování Porta a jeho krás. Čekal nás také připravený program, jako například mše pro všechny poutníky z Porta a okolí a následný koncert různých DJů. Poslední den byla závěrečná párty v městečku

Trofa kousek od naší farnosti.

Na samém konci července jsme se všichni poutníci přesunuli do Lisabonu, kde měl probíhat hlavní program celého setkání. Tentokrát jsme byli ubytováni ve třídách v budově lékařské fakulty. Dopoledne jsme měli katecheze a mše v českém centru. Obědy a večere jsme si mohli vybrat z nabízených restaurací a bister. Během odpolední jsme objevovali Lisabon a navštěvovali všemožné kavárny a koncerty. Všude bylo obrovské množství lidí a přesto, že každý pocházel úplně z jiného koutu světa, jsme spolu dokázali fungovat. Sobotní vigílii s papežem Františkem jsme strávili doslova pod mostem, kde se nacházel náš přidělený sektor.

Během těchto intenzivních čtrnácti dnů jsem si uvědomila, jak je důležité všimnout si maličkostí. Zároveň jsem se učila vděčnosti za věci, které mám v mém každodenním životě, za soukromí a za přátele, kteří mě nenechali topit se ve špatné náladě.

Anežka Pumprová

ANDĚLSKÝ KEMP 2023

Andělský kemp. Co si pod tímto názvem představít?

Letních kempů se pořádá mnoho, ale tento je zcela jiný, než si můžeme představit. Potkají se zde děti, které mají, nebo v minulosti měly mámu nebo tátu ve vězení, případně oba. Tyto děti nazýváme „zapomenuté děti“, protože se jim v naší společnosti nevěnuje moc pozornosti, přitom se odhaduje, že jde v ČR zhruba o 30 až 40 tisíc dětí každý rok.

Na tento týdenní kemp – tábor jezdí děti ve věku 6 až 15 let zdarma ze sociálně slabších rodin a s různými životními zkušenostmi, které jsou dost nelehké. Tato prázdninová aktivita těmto dětem přináší vřelé přijetí, porozumění, kde je každé dítě vítané! Díky různým činnostem a táborovým hrám mohou děti lépe formovat svoji osobnost, zvyšovat svoji sebedůvěru. Seznamují se s vírou, která je jim nabízena formou rozjímání při tzv. „ducháčích“ – duchovní cvičení pro děti. Letos jsme se věnovali tématu stvoření světa.

Táborové kempy během prázdnin proběhly dva, jeden v Jeseníkách a druhý v Krkonoších, kterého jsme se s mužem zúčastnili. Andělské kempy letos přivítaly celkem 90 dětí, kterým jsme se snažili s ostatními dobrovolníky plně věnovat. Těmto dětem je třeba pomáhat stavět jejich sebedůvěru a naději v lepší život, než který současně prožívají. Zde se děti mohou vzájemně a otevřeně mezi sebou sdílet, svěřit své trápení a bolesti, ale hlavně si kemp užít v akci a radosti. Měli jsme s mužem a jednou asistentkou na starost skupinu 6 ti mladších děvčat. Po celý den jsme se jim věnovali, povídali si, naslouchali jim, povzbuzovali je.

Zároveň jsme se věnovali i ostatním dětem, jako kdybychom byli jedna velká rodina. Například bylo zajímavé, že se nás děti vyptávaly, jak dlouho jsme manželé. Nemohly pochopit, že žijeme spolu tak dlouho – přes 40 let a že se stále máme rádi, snažíme se chovat k sobě laskavě a vycházet si vstříc.

Program byl podobný jako na ostatních táborech. Den začínal rozcvičkou, dobrou snídaní, po které následoval duchovní program a oblíbené křesťanské písničky. Navazovaly nejrůznější hry a před obědem modlitba, polední klid s různými klidovými činnostmi. Odpoledne tvůrčí dílny, jako např. hra na hudební nástroje, tancování, malování obličejů, návrhy erbů a vlajek, pletení košíků, výroba voňavých mýdel. Odpoledne sportovky a večer nechyběla napínavá bojovka. Oblíbené byly večery s kytarou, zábavnými scénkami nebo tancem. Některým dětem se na konci tábora nechtělo domů, toužily po tom, aby ještě Andělský kemp pokračoval...

Možná by vás zajímalo, jak jsme se s manželem Lukášem k tomu dostali? Jsme spolupracovníci salesiánského sdružení ASC, které se věnuje mládeži a dětem. Ve svém okolí jsme hledali něco důležitého, podstatného, čemu bychom se mohli věnovat. Ve vysílání radia Proglas v pořadu o aktivitách Mezinárodního křesťanského vězeňského společenství, jsme se dozvěděli, že hledají dobrovolníky. Doposud pomáháme s projektem Andělský strom a Andělský kemp, ale tato nezisková organizace se věnuje nejen dětem odsouzených rodičů, sociálně slabým rodinám, ale odsouzeným, propuštěným a také obětem trestných činů. Pomoc směřuje k uzdravení a obnově vztahů a prevenci kriminality.

V areálech věznic se také organizuje celodenní program Den s dítětem pro rodiny s uvězněným rodičem. Na Vánoce probíhá tzv. Andělský strom, kdy dítě obdrží dárek od vězněného rodiče s dopisem pro své dítě prostřednictvím MVS, přitom ale tento dárek finančně uhradí štedří dárci.

Pokud vás zaujala práce Mezinárodního vězeňského společenství (www.mvs.cz), můžete se přidat do společného týmu a pomáhat s námi. Ať již jako dobrovolník, modlitbou nebo jako dárci.

Děkuje za MVS, Simona Šimková

HOSPIC SV. KLEOFÁŠE

Milí přátelé z třeboňské farnosti,
v posledním ze série článků o Hospicové péči sv. Kleofáše, o.p.s. se chci věnovat dvěma oblastem naší činnosti.

První z nich je paliativní hospicová péče, kterou poskytujeme také dětem a mladým lidem. Tato péče se značně liší od péče o dospělé pacienty, proto jsme tento rok zasvětili přípravě a vzdělávání na přijímání dětských pacientů. Celý tým prošel třidenním kurzem Úvod do dětské paliativní péče, absolvovali jsme stáže, navázali spolupráci s dětským oddělením českobudějovické nemocnice a setkali jsme se s dětskými lékaři z našeho okresu. Na podzim jsme tedy připraveni přijmout dětského pacienta. Víme, že máme podporu jak nemocnice v Motele, tak v nemocnice v Českých Budějovicích i v Jindřichově Hradci. Péče o dětského pacienta je péčí o celou rodinu. Zvláštní pozornost je pak věnována sourozencům, kteří jsou často opomíjeni. Naše příprava byla financována nadací Rodiny Vlčkových, které moc děkujeme za rozvoj dětské paliativní péče u nás. V průběhu nastávajících měsíců budete mít možnost si v Třeboni prohlédnout krásný papírový model Cibulky - Centra dětské komplexní péče s paliativním přístupem, které by mělo být otevřeno v roce 2026. Více na <https://nrv.org/cibulka/>.

Druhou činností hospice, kterou vám dnes chci představit, je naše poradna VLNA pro rodiny po ztrátě. Pracujeme a podporujeme rodiny, kde došlo ke ztrátě rodiče či sourozence. Tuto poradnu vedou naše dvě skvělé psycholožky Tereza Maříková a Vendula Jirsová. Pracují s dospělými i dětmi, někdy s celou rodinou najednou jindy s dětmi a dospělými zvlášť. Poradna pracuje již třetím rokem a je umístěna na adrese Táboritská 1288. Pokud víte o někom, kdo by služeb poradny mohl využít, kontakt je 774 454 923. Poradnu financujeme z projektu financovaného nadací EP Corporate Group.

Děkuji za podporu, které se nám kontinuálně od naší farnosti dostává. Prosím, vytrvejte, modlete se za nás a všechny, kterým pomáháme, podporujte nás také finančně. Dary od štedrých lidí stále tvoří velký zdroj našeho rozpočtu. Stačí malá částka zasílaná pravidelně formou trvalého příkazu. Děkuji.
Vám všem ať náš dobrý Pán žehná ve vašich rodinách i v práci, v radosti i trápení.

Za celý tým hospice Irena Kalná, ředitelka Hospicové péče sv. Kleofáše, o.p.s.

KAREL TOMAN: ZÁŘÍ

Český básník a novinář Karel Toman (1877-1946) hledal z úzkostné atmosféry 1. sv. války únik v našich národních tradicích. Některou z nich vždy připomenou závěrečné verše každé z 12 Tomanových básní z jeho básnické sbírky „Měsíce“ (1918). Svatováclavskou tradici Karel Toman čtenářům naléhavě připomíná v závěru své básně „Září“. I v nejistotách současné doby nám tato báseň může být posilou a podporou víry v konečné vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávisť, jak Václav Havel svými slovy popsal příchod Božího království, jak mu můžeme rozumět podle evangelíí.

Září (z cyklu Měsíce)

Můj bratr dooral a vypřáh' koně.
A jak se stmívá,
věrnému druhu hlavu do hřívý
položil tiše, pohladil mu šíji
a zaposlouchal se, co mluví kraj.

Zní zvony z dálky tichým svatvečerem;
modlitba vesnic stoupá chladným šerem.
Duch země zpívá: úzkost, víra, bolest
v jediný chorál slily se a letí
k věčnému nebi.
Svatý Václave,
nedej zahynouti
nám ni budoucím.

Citační záznam e-knihy: TOMAN, Karel. Měsíce [online]. V MKP 1. vyd. Praha: Městská knihovna v Praze, 2017 [aktuální datum citace e-knihy – př. cit. rrrr-mm-dd]. ISBN 978-80-7532-335-4 (pdf). Dostupné z: <http://web2.mlp.cz/koweb/00/04/27/71/73/mesice.pdf>

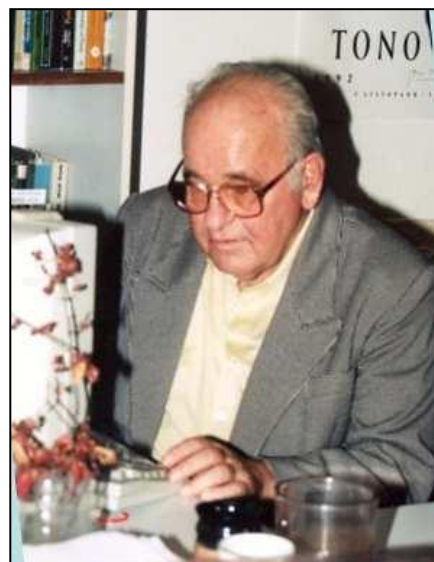
Jan Květ

VZPOMÍNKA NA P. JOSEFA PETRA ONDOKA

Dne 19. srpna letošního roku uplynulo 20 let od úmrtí kněze, přírodovědce, teologa a filosofa PhDr. P. Josefa Petra Ondoka (1926-2003), o jehož spojení s Třeboní jsme již ve Farních Listech psali.

Také letošní zářijové číslo Třeboňského Světa mu věnuje vzpomínku.

Zde si jeho osobnost připomeňme dvěma výňatky z obsáhlé vzpomínky nedávno zesnulého profesora Josefa Svobody, někdejšího politického vězně pro svoji křesťanskou víru, na jeho spoluvězně a přítele P. J. P. Ondoka. Tuto vzpomínku J. Svoboda poskytl mimo jiné také Botanickému ústavu Akademie věd ČR, kde oba našli azyl v letech 1965-68: J. Svoboda v brněnském ekologickém oddělení a J.P. Ondok v třeboňském hydrobotanickém oddělení. J. Svoboda odešel koncem r. 1968 do Kanady, zatímco J.P. Ondok pracoval v Třeboní až do svého odchodu do důchodu v r. 1992. Potom až do svého odchodu na věčnost působil v částečném úvazku na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Za tuto krátkou dobu stihl napsat celkem 7 knih na teologicko-filosofická témata a 2 knihy vzpomínek

jednak ze svého mládí, jednak z doby svého věznění. Přitom musel jejich autor postupně stále více přemáhat svůj zhoršující se zdravotní stav, poškozený zejména jeho „muklovskou“ prací v Jáchymově na překladišti uranové rudy bez řádné ochrany proti radioaktivnímu záření. Nyní však „udělme slovo“ Josefu Svobodovi.

Výňatek první: „Petr byl genius“. Tak se o něm vyjádřil v dosud nejzasvěcenější biografii, kterou jsem o Ondokovi četl, jeho dlouholetý spolupracovník a přítel, neméně odborně fundovaný Marcel Rejmánek, dnes profesor na Kalifornské Univerzitě v Davisu. (USA). Charakteristické znaky jeho geniality: Aquinovská šíře chápání vztahu mezi disciplinami, zpětná vazba mezi filosofií, teologií a přírodními vědami, lehkost stylu, jednoduchost výrazu, vhled (insight), téměř matematická logika vyjadřování.

Většinou se vzpomínají a citují Petrovy filosofické a teologické knížky a úvahy. Ale to je jen jedna dimenze jeho osobnosti. Petr byl zejména originálním a produktivním přírodovědcem, matematicky orientovaným ekologem. Za více než pětadvacetiletého působení v třeboňské akademii věd se stal autorem a spoluautorem desítek originálních prací, publikovaných v mezinárodních časopisech a hojně citovaných ve vědecké literatuře.

Výňatek druhý: Někteří z dnešních populárních religiózních autorů se prohlašují za žáky Mandla, Zvěřiny a Kajpra, s nimiž Petr Ondok v Muklovském Vatikánu sdílel léta v diskusích, intuitivně předvídajících Vatikán II. Jako nejmladší adept vězeňské kněžské komunity, Petr si počínal při rozpravách skromně leč kompetentně, a byl uznáván jako rovný s rovným (3). K jeho dosud nedostatečnému ocenění zajisté přispělo i to, že aniž opomíjel své kněžské povolání a službu, za totality se po svém přijetí do Botanického ústavu ČSAV uzavřel do vědecké práce, a pokud mohl i do postranního filosofického bádání. V ‘podzemní’ či ‘skryté’ církvi, která operovala hlavně v Praze a v Brně, nefiguroval. Pro svou skrytou pastoraci si zvolil způsob Mandlovy “personální farnosti”, okruhu vzdělaných kolegů, přátel a studentů, s kterými se neformálně stýkal a na které bytostně po léta působil. Proto bude muset být i filosof a teolog Ondok znovu a znovu objevován a nové generaci připomínán a představován, nejlépe snad novým souhrnným vydáním jeho děl.

Dodatek J. Květa: My buďme vděční našemu Pánu za možnost nacházet v odkazu J.P. Ondoka klíče ke křesťanský i odborně opodstatněným odpovědím na mnohé a leckdy složité a obtížné otázky, které nám klade dnešní doba, Potřebujeme si je vytvářet při našem putování po cestách víry směrem k Bohu, který nás nesmírně miluje a záleží mu na každém z nás lidí.

Jan Květ

VĚNEČEK

Letos firma, pro kterou pracuji, pořádala venkovní společenskou pracovní akci. Byl čtvrtek, právě Medarda, 8 června 2023. Akce se konala v krásné přírodní lokalitě nedaleko Landštejna, zkrátka Česká Kanada. Při obchůzce okolí akce jsem narazila na mezičku, plnou kvetoucího kontryhele. A luční zvonky, luční kopretiny, kominičci a jiná květena. Kochala jsem se nádherou kvetoucí přírody. A také jsem si vzpomněla, že dnes je svátek Božího těla. Sice se u nás v Třeboňském kostele bude slavit až v neděli, ale já začala trhat kontryhel. Víím, že moje kamarádka každý rok vije věnečky z kontryhele na Boží Tělo. No přece si nenechám ujít takovou příležitost a nenatrhám si na svůj *PRVNÍ* věneček kontryhel?

Naposledy jsem vila věneček z pampelišek jako dítě. Drahnou chvíli mi trvalo, než mi v paměti vytanul postup kladení jednotlivých stonků. Kontryhele bylo dosti, i na meziče ho dosti zůstalo. Přesto ten věneček byl příliš velký, oproti věnečkům, které vídávám u žen v kostele. Byl čtvrtek a doma až do nedělního rána byl věneček ponořen v nádobě s vodou. No, tož v neděli ráno mi začalo připadat, jak nevzhledně vypadá. Velký, šišatý, nevzhledně uvit. Snažila jsem se vplést do něj i pár zahradních kopretin a jiné kvítky do věnečku. Každým úkonem se mi ten věneček zdál škaredější a škaredější. Pár chvilkových myšlenek, zda vůbec takový ošklivý věneček na oslavu svátku brát s sebou. Zkrátka jsem se hodinu dosti natrápila, jak dotvořováním, tak úvahami, že to mé dílo zůstane doma.

Nakonec jsem se odhodlala a věneček jede se mnou do chrámu. Po mši, dle instrukcí Otce Jiřího, vycházíme v procesí ven na prostor za kostelem. Teprve při vycházení si uvědomím, že ten můj výtvar leží v lavici v košíku. Chvilkové rozhodnutí- věneček zůstává dál v chrámu. Modlitby, sváteční úkony a Otec Jiří světlí věnečky ostatních žen. Jak jsou krásné, úhledné, dokonalé... V mé mysli se víří myšlenky: příští rok vytvořím také tak úhledný věneček, ...ještě že zůstal v lavici, co by tomu řekli lidé, jakou mám odvalu přednést před Pána tu ošklivost,...musím se podívat, jakým stylem ty ženy věneček utváří, že je tak úhledný,...a tolik je mi líto, že jsem tomu věnečku nevěnovala víc času,..a tolik je mi líto, že nebudu mít posvěcený věneček u sebe doma,.. a tolik je mi to líto, že mám pomalu i slzy v očích,...

Na ztichlém nádvoří po mši chvilku stojíme u zaparkovaných aut s mou kamarádkou, její malou vnučkou a cosi plánujeme. Věřící se již rozjeli do svých domovů a jsme tu jen my. A na ztichlém nádvoří k nám kráčí Otec Jiří. V ruce dřevěný kříž, pod paží knihu. „Vy jste si nenechala posvětit ten věneček?“ s údivem se mně ptá. „Ne, ..vždyť je hrozný. Já se styděla s ním přijít“ odpovídám. A na ztichlém nádvoří stojí dvě ženy, dítě a kněz. A na ztichlém nádvoří bere kněz můj věneček do rukou, klade ho na dřevěný kříž a: „A půjčíte mi ho na mši do Majdaleny? Teď tam jedu a na monstranci vlastně nemáme věneček, teď mně napadá,..a je hezký, mně se líbí luční kvítí,...“. A na ztichlém nádvoří se na maličkou chvíli rozdvojit čas... Tam venku, ve městě a v ulicích, čas pádí svým obvyklým tempem, ale tady- na ztichlém nádvoří, čas není, neexistuje..Ve mně neexistuje. Ta chvíle se nedá popsat slovy. Ta chvíle má naprosto jiný rozměr, slovy neuchopitelný.

Ó Pane, s jakou vděčností se raduji,
Že mne stále vyučuješ.

Den za dnem.

Dal jsi mi poznat, že když chceš člověka obdarovat, tak to učiníš tak, jak Ty chceš. Ne podle mého. Kdo může určit, zda věneček je krásný nebo ošklivý. To ne já, ale Ty jak uznáš za vhodné. To Ty jsi mi dal učební lekci, abych neposuzovala, neurčovala, neodsuzovala, nehodnotilaŽe mi tohle nepřísluší. A tak je to s každou věcí, situací, člověkem, které mi vstoupí do života. To jen Ty můžeš určovat, co je dobré a co špatné. Co je hezké a co ne. A také jsi mi dokázal, že kdo prosí, ten dostane. Kdo s upřímností a láskou na dveře klepe, tomu bude otevřeno.

Ó Pane, s jakou vděčností se raduji,
Že mne stále vyučuješ.

Den za dnem.

Druhý den si jedu na faru pro svůj věneček. Dvě ženy, já a Otec Jiří se zapovídáme v chodbách. A Otec Jiří cosi vypráví, s dětským nadšením tančí v chodbě, ukazuje a vypráví a září. A já si sama v sobě říkám-jako dítě. Téměř v tom okamžiku mi v hlavě vyplouvají slova-jako dítě, jako syn...rysy synovství...Vždyť i Pán Ježíš říká: Amen, pravím vám, jestliže se neobráte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského“. Hledím na radostného kněze s rozpaženýma rukama a do myšlenek se mi vkládá i obraz Otce Martina. Vidím jej, kdy mně křtil před dvěma lety o velikonoční sobotě. Tenkrát po mši, kdy tolik lidí, nás konvertity právě pokřtěné, mnozí z místních věřících vítají v církvi a gratulují. A Otec Martin září. Září radostí, že slavnostní mše i křty proběhly velice slavnostně a s Boží láskou. I letos, kdy 4. června sloužil mši Prvního Svátého přijímání dětem. Po mši při focení doslova zářil. Radostí. Jak pěkná slavnostní chvíle to byla. Rysy otcovství. Uvědomuji si, jaké zbytečné obavy mám, kdy jdu ke Svátosti smíření k Otcovi Martinovi. Ty obavy, zda se na mně nebude hněvat, zda si nebude o mně myslet nic špatného... Zkrátka je jako starostlivý a zodpovědný otec, kdy k němu s úctou a také důvěrou přistupuji.

Ó Pane, s jakou vděčností se raduji,
Že mne stále vyučuješ.

Den za dnem.

Jak o trochu lépe teď chápu pojmy otcovství a synovství. Jak jsem si uvědomila to, že kněz, potřebuje mít psychickou i fyzickou sílu, aby mohl dobře a moudře stát za oltářem i ve zpovědnici. Jak důležité jsou modlitby za kněze. A také, že za touhou zažít Boží dotek, jezdíme na slavná poutní místa a doma, tady, mnohdy ty doteky nevidíme, necítíme.

Ó Pane, s jakou vděčností se raduji,
Že mne stále vyučuješ.

Den za dnem.

Martina Flašková

JAN HONY KVĚT DEVADESÁTILETÝ

Dne 26.8. 2023 se dožil kmetského věku 90 let náš vážený a milý farník RNDr. Jan Květ CSc. Třeboňákem se stal r. 1973 nastoupením do Hydrobotanického oddělení Botanického ústavu ČSAV. Hlavním zaměřením jeho vědecké práce byla ekologie mokřadů. Z jeho podnětu byl mokřadní výzkum na Třeboňsku zařazen do programu

UNESCO Člověk a biosféra. Společně s Dagmar Dykyjovou přispěl ke vzniku Biosférické rezervace Třeboňsko (1977) a chráněné krajinné oblasti Třeboňsko (1979).

V listopadu 1989 se Jan Květ zapojil do politického dění, nejdříve jako předseda stávkového výboru Botanického

ústavu v Třeboni. Roku 1990 byl zvolen za Občanské fórum do České národní rady. Jako poslanec byl činný ve výboru pro životní prostředí a zasloužil se o přijetí Zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. V letech 1990–1997 byl členem první akreditační komise vlády ČR pro vysoké školy, kde zastupoval biologické obory. V letech 1994 až 2000 působil jako člen zastupitelstva v Třeboni.

Po nedělní mši svaté 3.9. 23 jsme Janu Květovi poblahopřáli a poděkovali mu za jeho velikou vlídnost a přátelského ducha. Uctili jsme jej květinami - botanika orchidejemi nezarmoutiš – a jednu z nich obratem věnoval farnímu kostelu na připomínku jeho vztahu k nám všem.

Na přátelský pohár vína ve vinárně V klenbách panu Květovi přišlo osobně popřát více než čtyřicítka přátel. Zde jsme s pohostěním spočinuli v družném rozhovoru až do času oběda. Byla to velmi vydařená oslava po všech stránkách. Milý Hony, přejeme Ti veškeré Boží požehnání do dalších let a též celé Tvé rodině.

Za farníky Lukáš a Simona Šimkovi

ZBAVIT SVĚT LŽI JE VÍC NEŽ ODZBROJENÍ

Benefiční koncert v Chlumu u Třeboně ve prospěch pořízení zvonu do věže kostela Nanebevzetí Panny Marie.

V letní nedělní podvečer 13. srpna 2023 proběhl v podmanivém prostředí zdejšího poutního chrámu krásný koncert klasických skladeb a písní, při nichž jsme vyposlechli výjimečně kvalitně interpretované Biblické písně Antonína Dvořáka, několik sonát Nicola Paganiniho, písně Francesca Paolo Tostiho, Fabrizia Luigiho Denzi a na závěr píseň Hallelujah Leonarda Cohena. Z účinkujících hudebníků a pěvců připomeňme: Františka Cvrčka, Lenku Chaloupkovou, Petra Horáka, Lenku Pelouchovou, Karla Petru, Jaromíra Spurného, a Martina Šulce. Hlavní organizátorkou večera byla paní doktorka Jitka Válková, která připravila také výběr poutavých textů o historii vzniku a účelu používání zvonů, ale také neblahých rekvizicí a tavení zvonů coby zdroje kovů během obou světových válek. Texty spolu s paní Jitkou četli Iveta Dunn, Simona a Lukáš Šimkovi. Další vyprávění mapovalo konkrétní „cesty“ pořízení původních zvonů do pěti věží kostela a na závěr herečka Natálie Řehořová přečetla „modlitbu za pravdu“ ze září 1938 od Karla Čapka, která končí závaznou větou: „Zbavit svět lži je víc než odzbrojení“.

Hudební večer navštívilo mnoho posluchačů, kteří zaplnili kostel do posledního místečka a přispěli nemalou částkou na pořízení a instalaci páteho zvonu pro chrám. O estetickou výzdobu a celkovou přípravu koncertu se postarala především paní Anastázie Tlachnová, Ludmila Hesounová, Martiny Kučerové a rodina Mádlíková, zejména pak Františka Mádlíková se zdařile ujala role konferenciérky a Hana Šerá navíc napekla výborné koblížky „na rozloučenou“. Tento nádherný hudební večer spojený s živým slovem byl skvělým a prospěšným počinem katolické farnosti ve spolupráci s Českou křesťanskou akademií v Třeboni.

Lukáš Šimek

UPŘÍMNÝ DÍK

Milí bratři a sestry z farních společenství v Třeboni a Majdaleně, dovoluji si použít tuto cestu, abych vám všem upřímně a s vděčností velice poděkoval za blahopřání, krásné dary a projevy křesťanské lásky a lidské přízně, jimiž jste mě obdarovali v uplynulých dnech, zejména o nedělích 3. září v Třeboni a 27. srpna v Majdaleně. Děkuji Vám také za všechny vaše modlitby, do nichž jste mě kdy zahrnuli nebo zahrnujete. Skrze vás se mi tak znovu názorně zjevuje Boží láska, která mě provázela a chránila po celých 90 let mého života a jistě bude provázet i nadále. Modlete se, prosím, za mě, abych jí byl hoden až do nevyhnutelně již nedalekého konce svých pozemských dnů. Nakonec si dovoluji obzvláště poděkovat Vám, otče Martine, za děkovnou mši svatou v Majdaleně, a oběma Vám, Simonko a Lukáši Šimků, za dokonalou přípravu a organizaci našeho třeboňského přátelského setkání po mši svaté v neděli 3. září!

S přáním Božeho požehnání, pokoje a vzájemného porozumění vás všechny zdraví Jan Květ

NA NAŠÍ ŠKOLE SE OPĚT NABÍZÍ

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

PROČ PŘIHLÁSIT SVÉ DÍTĚ NA NÁBOŽENSTVÍ ?

- DŮLEŽITÝ ROZVOJ DUCHOVNÍ OBLASTI DÍTĚTE
- SEZNÁMENÍ SE S POUČNÝMI BIBLICKÝMI PŘÍBĚHY
- HLUBŠÍ POCHOPENÍ NAŠICH ZVYKŮ A SVÁTKŮ
- VYSVĚTLENÍ EXISTENCIÁLNÍCH OTÁZEK ŽIVOTA
- RODIČE TO SLAVNOSTNĚ SLÍBILI PŘI KŘTU DÍTĚTE

PŘIHLÁŠKY DO 8. 9. 2023

KDO UČÍ? Mgr. Martina Furstová	KDY SE UČÍ? Středa 14.00-14.45 ZŠ Na Sadeck 15.00-15.45 ZŠ Sokolská
--	---

VÍCE INFORMACÍ: e-mail: furstova@bcb.cz
telefon: 731 402 820

PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKE

NABÍZÍ 6 TEMATICKÁ SETKÁNÍ

PRO FARNOSTI, SPOLEČENSTVÍ RODIN A MANŽELŮ A RODINNÁ A MATEŘSKÁ CENTRA

1. PEČOVAT O VZTAH, JAKO PEČUJEME O NAŠE DÍTĚ.
2. OKNESS - ŽIVOTNÍ POSTOJ JAKO ZÁKLAD MEZILIDSKÝCH VZTAHŮ.
3. MUŽI A ŽENY - LIŠÍME SE? PRO VZTAH POTŘEBUJI VĚDĚT, KDO JSEM.
4. SEXUALITA V MANŽELSTVÍ - ERÓS A AGAPÉ.
5. KOMUNIKACE: ABY DVEŘE K SRDCI DRUHÉHO ZŮSTALY VŽDY OTEVŘENÉ.
6. ODPUŠTĚNÍ A SMÍŘENÍ: SPUSTIT PADACÍ MOST K DRUHÉMU I K SOBĚ

60 MINUT
CENA DOMLUVOU
PŘIJEDEME ZA VÁMI
INFO & OBJEDNÁVKY
DCR@BCB.CZ

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Povzdechne si student:

„Ve zprávách říkali, že každý, kdo vyrazí na cesty v tomto počasí, by měl mít s sebou řetězy, lopatu, deku, rozmrazovač, tažné lano, baterku, hever a náhradní kolo...

No, vypadal jsem ráno ve vlaku jako hlupák!“

Doma:

„Jaroušku, máš nějaký úkol?“

„Ale, mami, to je jen jedna stránka, to napíšeš hned!“

Nová vatikánská měna

Vydává Římskokatolická farnost Třeboň, Husova 142/II, 379 01 Třeboň - pro vnitřní potřebu

Kontakt na duchovního správce: P. Mgr. Martin Bětuňák; tel. 605 446 007

<https://trebon.farnost.cz>

Kontakt do redakce: Ing. Marie Košinová; 1kosinova@seznam.cz

(Právo na úpravu a krácení příspěvků vyhrazeno)

Výrobní náklady jednoho výtisku činí 10 Kč.